

عنوان مقاله:

الگوی کیفیت زندگی شهری

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های علوم جغرافیایی، معماری و شهرسازی، دوره 5، شماره 43 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

محمد بابامیر - کارشناسی ارشد، جغرافیا و برنامه ریزی شهری

راضیه بابامیر - کارشناسی ارشد، زمین شناسی گرایش هیدروژئولوژی

احمد بابامیر - کارشناس آموزش ابتدایی

خلاصه مقاله:

مفهوم کیفیت زندگی را می‌توان از جمله مفاهیم گسترده‌ای دانست که اهمیت آن به‌طور روز افزونی در بسیاری از عرصه های مطالعاتی رشته های مختلف علمی و دانشگاهی در حال گسترش است. همان‌گونه که بررسی تجربیات سنجش کیفیت زندگی در ایران نشان می‌دهد، موضوع کیفیت زندگی در مطالعات صورت گرفته بیشتر در رابطه با مقوله و نظام سلامت و یا دقیق تر از دیدگاه پزشکی مورد بررسی قرار گرفته و این در حالی است که این مقوله تن ها یکی از جنبه های سازه کیفیت زندگی است. از طرف دیگر «تاکنون ارزیابی روشنی از وضعیت کیفیت زندگی در شهر های مختلف ایران ارائه نشده و تنها، گاه کیفیت زندگی در سطح ملی یا در ارتباط با شهر تهران توسط موسسات بین‌المللی مورد ارزیابی قرار گرفته است». برای کشور ایران، با توجه به تجربه سریع و رشد شتاب زده شهرنشینی و افزایش روند مهاجرت سریع به نقاط شهری همچون بسیاری از کشور های در حال توسعه آسیب های شهری زیادی را تجربه کرده، که در توسعه دانایی محور و حرکت به سمت شهر دانایی و جامعه دانایی باید این بستر های ضروری بازسازی، اصلاح و تقویت شده و به شهر هایی تبدیل شوند که زمینه را هم برای جذب سرمایه انسانی درون کشور و هم برای جذب و حفظ شهروندان خلاق کشور های دیگر فراهم کرده و به فرایند رشد خلاقیت و نوآوری شتاب بخشد.

کلمات کلیدی:

کیفیت زندگی، کیفیت زندگی شهری، طبقه خلاق.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1795924>

